

باسم‌هه تعالی

<p>قال الصادق(ع):</p> <p>السَّخَاءُ مَا كَانَ ابْتِداءً، فَأَمَّا مَا كَانَ مِنْ مَسَأَةٍ فَحَيَاءٌ وَتَذَمُّمٌ؛</p> <p>سخاوت آن است که بی درخواست انجام گیرد، اما سخاوتی که در مقابل درخواست باشد ناشی از شرمندگی و برای فرار از سرزنش است. (بحار الأنوار، ج ۷۱، ص ۳۵۷، ح ۲۱)</p> <p>مقام معظم رهبری (دامت برکاته):</p> <p>دوستی و دشمنی و بخشش و نبخشیدن (در مواردی که عدم بخشش مطلوب است) اگر برای خدا باشد، انسان را جزء اصفیاء (برگزیدگان) که مقامی بالاتر از مؤمنین و اتقياء دارند، قرارمی‌دهد.</p> <p>(۷۸/۹/۲)</p>	آیه / حدیث جمله / امام / رهبر / علما
<p>نماز در هیچ حالی ترک نمی شود حتی در حال جنگ، بنابراین رزمnde بی که در جبهه به علت شدت درگیری قادر بر قرائت فاتحه یا سجده و یا رکوع نباشد، باید به هر نحوی که برایش امکان دارد نماز بخواند، و اگر قادر بر انجام رکوع و سجده نیست، ایما و اشاره به جای رکوع و سجود کافی است.</p> <p>(اجوبه الاستفتاءات، س ۷۲۵)</p>	مسئله شرعی
<p>کرامت و بخشش</p> <p>دستور العمل دیگری که جبرنیل برای موقیت پیامبر اکرم(ص) از سوی خداوند آورد، در آیه «رَبُّ الْمَشْرُقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّحِدُهُ وَكِيلًا» (المزمول، آیه ۹) بیان شده است.</p> <p>در جنگ ذات الرقاع، بین دشمن و مسلمانان یک کوه فاصله بود. در یک طرف کوه مسلمانان و در طرف دیگر آن، کفار قرار داشتند. هر دو طرف به شدت خسته بودند و در دو طرف کوه به استراحت می پرداختند. پیامبر اکرم (ص) بر فراز آن کوه رفتند و بر تپه ای خوابیدند. یکی از سران لشکر دشمن هم از آن طرف کوه بالا آمد و پیامبر (ص) را خفته دید. با خود گفت: پیشتر است او را بکشم تا همه جنگ و جهادها تمام شود. شمشیر را از غلاف بیرون کشید و بالای سر آن حضرت حاضر شد و گفت: یا محمد! آن حضرت چشمان خود را باز کردند و خود را زیر شمشیر دشمن دیدند. او گفت: آیا کسی هست که الان تو را از دست شمشیر من نجات دهد. پیامبر اکرم (ص) بدون اینکه تزلزل و نگرانی از خود نشان دهنده، بدون درنگ پاسخ دادند: «رَبِّي وَرَبِّكَ»؛ نام خدا که بر زبان آن حضرت جاری شد، آن کافر بر خود لرزید و بر زمین افتاد. پیامبر اکرم (ص) با چالاکی از جا برخاستند و شمشیر را برداشتند و بالای سر او قرار گرفتند و شمشیر را بلند کردند و فرمودند: حال چه کسی است که تو را از دست من رهایی بخشد؟ آن فرد زرنگی کرد و پاسخ داد: «جُودُكَ وَ كَرْمُكَ» پیامبر (ص) او را رهایا کردند. آن مرد بلند شد و گفت: به خدا قسم تو از من بهتر و کریم تری. (سیر و سلوک، آیت الله مظاہری، ص ۱۴۴)</p>	داستان / حکایت / تمثیل / روایت
<p>موقیت در برنامه ریزی زمانی اتفاق می افتد که انتظار ما از برنامه ریزی مناسب با میزان اطلاعات ما از روشهای برنامه ریزی باشد. همچنین به وسیله تکرار و آموزش و رفع مشکلات، تجربه و علم خود را نسبت به برنامه ریزی افزایش دهیم. (برنامه ریزی فعالیت های فرهنگی در تشکلها ۷۶)</p>	نکته
<p>شهید حمید رضا غلامیان خالد آبادی :</p> <p>چه گواراست مرگی که در راه خدا و دفاع از کشوری باشد که در آن نور خدا روشن شده است. دشمن به خیال خام خود می خواهد با فوت این نور را خاموش کند، ولی خدا از نوری که در ایران روشن شده حفاظت می کند. (http://shahed.isaar.ir)</p>	پیام شوید

